

Megölték-e Teleki Pál magyar miniszterelnököt?

2008.08.26.

„Gróf Teleki Pál halála" konferencia a Magyarok VII.

Világkongresszusán

A II. Világháború után sehol, semmilyen fórumon nem folyt hivatalos vizsgálat Teleki Pál magyar miniszterelnök tragikus halála ügyében. Sőt, még a történészek, írók vagy filmesek sem mutattak különösebb érdeklődést a szokványosnak korántsem mondható, és számos nyitott kérdést hátrahagyó esemény iránt – kezdte előadását Pusztaszeri László történész 2008. augusztus 17-én a Magyarok VII. Világkongresszusán „gróf Teleki Pál halála" című egésznapos konferenciáján, ahol arra keresték a választ az előadók: Kinek állt érdekében Teleki Pál halála? A közvéleményt ma is foglalkoztatja, vajon lelkiismereti válság, vagy orgyilkos golyója vetett véget a tudós magyar politikai életének?

A gyilkosság vagy öngyilkosság kérdésének vitájában, az időközben eltelt közel hét évtized során számos vélemény, feltevés ütközött. Ezek azonban a vizsgálható dokumentumok hiányában, csak elméleti, logikai alapon közelíthettek – folytatta érdekes előadását Pusztaszeri László. A neves történész ismertette a hagyományos érvelést, mely szerint akadály lehetett az öngyilkosságnak, mivel hívő ember saját elhatározásból nem dobhatja el Istentől kapott életét. Hívő emberként és gyakorló katolikusként az előadó is ezt állította: nem lehetett öngyilkos Teleki Pál. De – folytatta – nemcsak az elmekörtanban és a kriminológiában, hanem a köznyelvben is ismeretes a tudatzavar, népiesen elmezavarban elkövetett cselekmény fogalma. A halált megelőző napok idegfeszültségei miatt ezt Teleki esetében sem zárhatjuk ki. Pusztaszeri ugyanakkor megállapította: az ügyben sem a miniszterelnök inasának, sem személyi titkárának, Incze Péternek, sem Újpeéry Elemérnek, sem Bárczy István miniszterelnökségi államtitkárnak, sem a Kormányzót kísérő szárnysegédnek, sem Ujszászi István ezredesnek, a 2vkg főnökének, sem a palotában azon az éjszakán szolgálatot teljesítő rendőr, vagy csendőrtisztnek az észleleteit, véleményét, vallomását nem rögzítették. Vagy ha igen, ezek a dokumentumok megsemmisültek, illetve ismeretlen helyre kerültek.

Pusztaszeri László előadásában felidézte: – Bombaként robbant a Magyar Távirati Iroda által 1941. április 3-án reggel 9 óra 15 perckor kiadott rövid hír, amely jelentette, hogy „Széki gróf Teleki Pál m. kir. titkos tanácsos, m. kir. miniszterelnök ma éjjel tragikus hirtelenséggel elhunyt." A hír a déli, délutáni órákban nemzetközileg is ismertté vált, de mivel a reggeli MTI-jelentés nem tartalmazott részleteket, a legkülönösebb találgatások is lábra kaptak. Az első értesülések szívszélhűdéstről szóltak, amelyet valószínűleg a magyar kormányzervek, vagy a halálesetet felfedező, s attól nagy zavarban lévő személyek szivárogtattak a köztudatba. Akár a felső vezetés a hír forrása, akár nem,

a félretájékoztatót adott a gyanúvárra, hogy valakik, valamiért szerették volna eltusolni a nem természetes halál tényét – mondta a történész.

Az előadó rámutatott: – Már a nap folyamán megkezdődtek a találgatások a miniszterelnök öngyilkosságáról. Késő délután az MTI újabb jelentése a hivatalos orvosi jelentés alapján megerősítette az öngyilkosság tényét. Eszerint a politikus a hajnali órákban önkézével vetett véget életének.

Vajon mi indokolta, hogy a halottszemle során eltérjenek a jogilag szabályozott eljárástól? – tette fel a kérdést Pusztaszeri László. A büntető perrendtartás szerint ugyanis Orsós Ferenc professzornak, a Budapesti Magyar Királyi Törvényszék állandó és felesketett szakértőjének, a nemzetközi hírű szaktekintélynek kellett volna elvégeznie a vizsgálatot. Nem állítható, hogy a jelentést aláíró Bakay Lajos professzor, Teleki kezelőorvosa, és Leviczky Károly rendőrorvos elkendőzte volna az igazságot, habár a tények politikai okokból történő megmásítása korántsem tekinthető egyedinek a történelemben.

Ismeretes olyan vélemény, amely szerint a tragikus véget ért politikus fia, Teleki Géza gróf a háború után bizalmas körben azt állította: bizonyítékai vannak atyja erőszakos haláláról. Ezzel szemben Mikes Hanna grófnő, Teleki Géza akkori felesége, Pusztaszeri László kérdésére a kilencvenes évek elején azt a határozott választ adta, hogy a család sosem vonta kétségbe apósa öngyilkosságának tényét.

Pusztaszeri szerint, ha az utókor még kíváncsi arra, vajon Teleki Pált megölték vagy öngyilkos lett, immár csak egyetlen mód áll rendelkezésre, ha a földi maradványokat exhumálják. Amennyiben a koponyacsontok a hét évtized alatt nem enyésztek el, akkor a ballisztikai és orvos-szakértői vizsgálat 90%-ot megközelítő valószínűséggel megállapíthatná az öngyilkosság vagy az idegen kezűség (meggyilkolás) tényét.

Vizsgálatokra és kutató munkára továbbra is szükség lenne! Már csak azért is, mert Stoffán György újságíró 1989-ben közzétett egy szenzációs hírt, és megírt egy kötetet, mely szerint Széchenyi János Péter gróffal együtt találkozott Teleki Pál lehetséges gyilkosával, egy SS-tiszttel. Az idős férfi elmesélte, hogyan ölte meg Magyarország miniszterelnökét. Az állítólagos magnófelvételt a következőképp zárja a nyilatkozó: „Már senkim sincsen, de nem akartam úgy meghalni, hogy magammal vigyem ezt a titkot. Megesküdtem, hogy hallgatók, de nekem már mindegy. Nem tudom magamban tartani az igazságot. Meg kell tudnia mindenkinek, hogy Teleki Pál nem volt öngyilkos! Bűn, amit tettem, de fiatal voltam és hittem a német győzelemben, aminek az egyik akadálya Teleki Pál volt. Legalábbis így mondták akkor. Csak később döbbsentem rá, hogy az öngyilkosság rajta maradt a kommunizmusban is. Nem tudom az okát... Én öltem meg Teleki Pált, és ennek nyoma is van itt Németországban, csak utána kellene menni valakinek.”

Stoffán az „Én öltem meg Teleki Pált” című kötetében a következőket írja: „Antall József és Kohl kancellár megegyeztek abban, miszerint Teleki halálának körülményeit a magyar történészek nem kutathatják a továbbiakban sem, mert ha kiderülne az igazság, a magyar népnek talán megváltozna a véleménye a németekről és ez árthatna a két nemzet barátságának.”

Azt hiszem, itt az ideje, hogy az utókor megismerhesse az igazságot Teleki Pál egykori miniszterelnökünk halálát illetően! A történelem meghamisítására nem hajlandó történészek vállalják fel ezt a nem mindennapi témát, valamint a magyar nemzet tagjai kérjék Teleki Pál exhumálását! Pusztaszeri László történész szerint ebben az esetben, (s ha a koponya épen maradt) megtudhatjuk, mi az igazság: vajon megölték-e Teleki Pált? A magyar nemzet ifjúságának kötelessége lesz feltárni az igazságot, hogy igaz színben és látásban megismerhessék gróf Teleki Pál életútját. Feltehetően ismét egy követhető, hívó, katolikus példakép állhatna a magyar ifjúság és a magyar nemzet előtt.

Frigyesy Ágnes

Megölték-e Teleki Pál magyar miniszterelnököt?

Kedves Frigyesy Ágnes!

Nagy érdeklődéssel olvastam tudósítását Gróf Teleki Pál halálával kapcsolatban. Amihez Ön hozzáférhetett információ és annak levezetett értékelése is rendben volna. Ami számomra egyértelmű, hogy a miniszterelnök úr gyilkosság áldozatává vált. Ezt arra alapozom, hogy néhai anyai nagyapám azidőtájt a M. Kir. Honv. Min. személyügyi osztályán teljesített szolgálatot, ha jól emlékszem hadnagyi rangban. Nem volt ugyan magas beosztása, ám sok dolgot látott és hallott.

Azon a reggelen is megjelent szolgálati helyén, de akkor már minden elcsendesedett. A nyüzsgésből a feszültség légrétegre maradt a minisztériumban. Később bizalmasan megtudta a halottkém szerepét kényszerből teljesítő orvostól, hogy az eset világos, tarkólvés.

Ezt pedig nem írhatta le az orvos, lévén neki is pisztoly volt a halántékán, amíg a jelentést megfogalmazta. Az orvos megállapítása egyértelmű volt. Aki önkézzel vet véget életének löfegyverrel, nem előre bukik, hanem a lövéssel ellentétes oldalra. Ezeket az állításokat valóban csak törvényszéki orvosszakértői vizsgálat igazolhatná egy esetleges exhumálás után. A két lövésirány jellemzően eltér egymástól, s ezt egyszerű ránézésre is meg lehet állapítani.

Valóban, Teleki gróf sokaknak útjában volt, s nem volt hajlandó behódolni. Nyugodjék békében!

Elnézést kérek, hogy soraimmal feltartottam, de szerettem volna elmondani, amit kamaszkoromban nagyapámtól hallottam.

Mellékelek még egy írásom, amivel esetleg találkozott. Ebben anyai nagyapámról is írok. Máig sok tekintetben példaképeim között tartom számon. Ő is nyugodjék békében!

Tisztelettel:

Lengyel Károly

lengyel-k@freemail.hu

www.fusz.hu - Független Újságírók Szövetsége)